

Nr 57.

Ankom till riksdagens kansli den 13 juni 1933 kl. 12.30 e. m.

Utlåtande, i anledning av fullmäktiges i riksbanken framställning angående pension åt förste eldaren vid riksbankens huvudkontor J. Appelberg.

I en till bankoutskottet ingiven skrivelse den 18 maj 1933 hava fullmäktige i riksbanken anfört följande:

I skrivelse den 16 innevarande maj har förste eldaren i 7:e lönegraden vid riksbankens huvudkontor Johannes Appelberg anhållit att från och med den 2 juli 1933 bliva förflyttad på pensionsstat.

Appelberg, som är född den 1 juli 1868, inträdde i riksbankens tjänst den 7 augusti 1919 samt konstituerades och förordnades den 16 juli 1925 till innehavande tjänst. Före sin anställning i riksbanken har Appelberg tjänstgjort såsom eldare dels vid postverket under tiden den 14 januari—den 19 april 1918, dels ock i riksdagens hus den 1 december 1918—den 16 maj 1919.

I skrivelse den 5 nästlidna april anhöll Appelberg, att, på grund av det fåtal tjänstår han innehade, fullmäktige måtte medgiva honom att tillsvidare kvarstå i tjänst. Vid föredragning härav den 27 i samma månad funno fullmäktige ej skäl bifalla denna framställning.

Då Appelberg den 1 juli 1933 uppnår 65 levnadsår, har han alltså i riksbankens tjänst 13 år 10 månader 24 dagar samt i postverkets och riksdagens tillhoppa 8 månader 22 dagar eller således i statens tjänst sammanlagt 14 år 7 månader 16 dagar.

Appelberg har under sin tjänstgöring på ett tillfredsställande sätt fullgjort sina åligganden.

Enligt gällande pensionsbestämmelser för ordinarie tjänstemän vid riksdagens verk läser Appelberg vid sin avgång ur riksbankens tjänst icke vara berättigad till någon pension. Tjänsteman, som icke uppnått 35 tjänstår, är nämligen endast i händelse av bevislig oförmögenhet till vidare tjänstgöring berättigad till pension.

Enligt 7 § i 1907 års lag om civila tjänst innehavares rätt till pension är tjänst innehavare, som uppnått stadgad pensionsålder, därest tjänstarens antal icke understiger tio, berättigad erhålla pension till avkortat belopp i förhållande till det mindre antalet tjänstår. Med tillämpning av dessa bestämmelser skulle således Appelberg, om nämnda lag varit å honom tillämplig, vid sin avgång varit berättigad till en pension, motsvarande $\frac{14}{35}$ av det för honom gällande pensionsunderlaget, 1,824 kronor. Han skulle alltså erhålla en pension, som efter föreskriven avrundning till närmast högre med tolv delbara belopp i helt kronotal skulle uppgå till 732 kronor.

Då fullmäktige anse det vara med billighet överensstämmande, att Appelberg vid sin avgång ur tjänsten tillerkännes en i förhållande till antalet tjänstår avkortad pension, hava fullmäktige ansett sig böra hos utskottet göra framställning i sådant syfte.

Fullmäktige hava hemställt, att utskottet ville hos riksdagen utverka pension för Appelberg till nyssnämnda belopp 732 kronor, att av riksbankens medel årligen utgå från och med den 2 juli 1933.

Utskottet.

Utskottet biträder fullmäktiges förslag om pension åt förste eldaren Appelberg, vilken är ordinarie tjänsteman och kan räkna 14 tjänstår. Under motsvarande förhållanden skulle, såsom fullmäktige framhållit, vid tillämpning av de för allmänna civilförvaltningen gällande pensionsbestämmelserna föreligga rätt för Appelberg till avkortad pension. På denna punkt — liksom i vissa andra avseenden — måste de för riksdagens verk gällande pensionsbestämmelserna anses så föråldrade, att en tillämpning av desamma icke kan betraktas såsom rimlig.

I detta sammanhang har utskottet, med hänvisning till det förhållandet att Appelberg vid sitt inträde i riksbankens tjänst redan var 51 år gammal, icke kunnat underlåta att framhålla det olämpliga i att nyanställa en befattningshavare, som uppnått sådan ålder.

På grund av vad i det föregående anförts hemställer utskottet,

att riksdagen, med bifall till fullmäktiges i riksbanken föresvarande framställning, må medgiva, att förste eldaren vid riksbankens huvudkontor Johannes Appelberg må från och med den 2 juli 1933 under sin återstående livstid av riksbankens medel uppbära en årlig pension av 732 kronor.

Stockholm den 13 juni 1933.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Gustafsson i Stensholm, Ström i Lidköping*, Stendahl, Berling*, Bjurström*, Bodin och Bengtsson;

från andra kammaren: herrar Leffler*, Bäcklund, Lovén, Paulsen, Johansson i Sollefteå, Wikström*, Svedman och Pettersson i Rosta.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.